

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3160/2017. (VI. 21.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.31.235/2016/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Dr. Ivanics Éva (a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.31.235/2016/10. számú ítélete ellen, annak alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában és az Alkotmánybíróság Főtitkárának felhívására tett indítvány-kiegészítésében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, XXX. cikk (1) bekezdésének, XIII. cikk (2) bekezdésének a megsértésére hivatkozott.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Adóigazgatósága Magánszemélyek és Egyéni Vállalkozók Ellenőrzési Osztálya (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a 2013. évre vonatkozóan személyi jövedelemadó adónemben a bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzüsszeg kiutalása előtti ellenőrzést folytatott le az indítványozóval szemben. Az elsőfokú adóhatóság 3874630106. iktatószámú határozatában az indítványozó terhére a 2013. évre személyi jövedelemadó adónemben adókülönbötetet állapított meg, amely teljes egészében jogosulatlan visszaigénylésnek minősült, amely után adóbírságot szabott ki az indítványozóval szemben.
- [3] Az elsőfokú adóhatóság határozatában részletezte, hogy a bevallás adatai és a kontrolladatok, valamint a bemutatott igazolások között nincs összhang, az indítványozó nem bizonyította, hogy az ügyvédi iroda a bérleti díjat a részére nem fizette meg, az iroda a bérleti díjat költségként elszámolta és ezen céges adatok hitelességéért az indítványozó a felelős. Az indítványozó az adóhatóság határozatával szemben benyújtott fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az iroda folyószámlájáról sem készpénzben, sem átutalással, továbbá a házipénztárból sem vett ki pénzt, ezért nem áll rendelkezésre bizonylat. Az indítványozó fellebbezésében előadta, hogy matematikailag helytelen a veszteségből történő pénzkivétel, az adókülönbötet megállapítása és az adófolyószámla vezetése is. Az indítványozó arra is hivatkozott, hogy mivel a vállalkozás veszteséges volt, bért sem tudtak kivenni, nemhogy bérleti díjat. Az indítványozó előadta, hogy nem adott felhatalmazást a könyvelőnek, hogy a tudta nélkül adjon be bevallást.
- [4] A másodfokon eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság) 20161184063. iktatószámú határozatában helybenhagyta az elsőfokú adóhatóság határozatát. A másodfokú adóhatóság határozatában kifejtette, hogy a bankszámlák által tanúsított adóelőleg levonással egyező tartalmúak az ügyvédi iroda általa tárgyévre benyújtott bevallások, továbbá a házipénztár kimutatásból megállapítható, hogy az indítványozó és társa havi keresetüket kivették, majd annak egy részét tagi kölcsönként a társaság rendelkezésére bocsájtották, így a havi kereset és a bérleti díj készpénzben való felvétele megtörtént, arra volt fedezet a házipénztárban. A másodfokú adóhatóság határozata szerint arra pedig az indítványozónak lehetősége van, hogy a bérlet terhére tagi kölcsönt nyújtson, azonban mivel ezen jövedelmet megszerezte, utána adókötelezettség terheli.
- [5] Az indítványozó a másodfokú adóhatósági határozattal szemben benyújtott keresetében arra hivatkozott, hogy a határozat sérti a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja. törvény) 4. § (1) és (2) bekezdéseit, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számviteli törvény) 15. § (3) bekezdését, 135. § (2) bekezdését és a 167. § (1) bekezdését, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés e) pontját, valamint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 138. § (1) bekezdését. Az indítványozó

keresetlevelében lényegében az elsőfokú adóhatósági határozattal szemben benyújtott fellebbezésében foglalt érvelést ismételte meg, hangsúlyozta, hogy a könyvelő az ő aláírása és hozzájárulása nélkül, nem a valóságnak megfelelően nyújtotta be a nyomtatványokat.

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: bíróság) 20.K.31.235/2016/10. számú ítéletében az indítványozó keresetét elutasította és indokolásában rögzítette, hogy a kifizetői igazolás indítványozó általi aláírására nincs szükség, mivel az elektronikusan került benyújtásra, számszakilag helyes és egyezik az ügyvédi iroda becsatolt iratanyagával, továbbá az ügyvédi iroda pénzforgalmi bankszámlájából megállapítható, hogy az indítványozó munkabérért és a bérleti díjat is felvette, mivel ezek összege után levonta és megfizette az adóelőleget és a kifizető nem vonhat le olyan összeg után adóelőleget, amely nem került kifizetésre. A bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a bevallásokat 2013-ban havonta nyújtotta be az iroda, melyeket nem önellenőrzött, az irodának a vezetője az indítványozó volt, ezért a bevallásokért felelősség terheli. A bíróság ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az indítványozó az adóelőleg levonásakor a családi kedvezmény maximális összegét érvényesítette, amelyet nem tehetett volna meg, ha nem került volna a részére folyósításra a bérleti díj összege. Ezen túlmenően a házipénztár kimutatása is igazolja, hogy az indítványozó havonta készpénzben felvette a munkája ellenértékét és a bérleti díj összegét, az pedig nem bír relevanciával, hogy az ily módon megszerzett jövedelmét utóbb mire fordítja, esetlegesen tagi kölcsönre vagy egyéb kiadásra. A bíróság ítélete szerint az indítványozó ügyére az Szja. törvény, az Art. és a Ket. irányadó, míg a Számviteli törvény szabályai az ügyvédi iroda vizsgálata során kerültek alkalmazásra.
- [7] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt a bíróság ítéletével szemben, amelyben előadta, hogy az eljárás során mindvégig a Számviteli törvény megsértésének bizonyítására törekedett, mivel ezen törvény megsértéséből származott a további jogszabálysértés is. Az indítványozó hivatkozása szerint nem vehető figyelembe az a pénzügyi bizonylat, melynek aláírását mind a kiállító, mind az átvevő megtagadja. Az indítványozó kifogásolta, hogy a bíróság a kereseti kérelmével ellentétesen nem vizsgálta a Számviteli törvény megsértését, és az erre vonatkozó bizonyítási indítványának sorsáról sem rendelkezett.
- [8] Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint a tisztességes bírósági eljárás kereteit a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezései teszik értelmezhetővé. Az indítványozó kiemelte, hogy a Pp. 3. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, és nem döntheti el önkényesen, hogy a fél kereseti kérelmében foglaltak közül melyik kérést bírálja el. Ennek kapcsán az indítványozó arra is hivatkozott, hogy a tárgyaláson az alperesként fellépő másodfokú adóhatóság képviselője félbeszakította, az addig tett nyilatkozatait a bíróság jegyzőkönyvezte, azonban az indítványozó számára nem adott lehetőséget arra, hogy az alperesi adóhatóság részéről elhangzottak cáfolatát előadja.
- [9] Az indítványozó szerint a bíróság ezen eljárása, továbbá az a körülmény, hogy nem engedélyezte számára a tárgyalás hangfelvétel útján történő rögzítését, nem csupán a jogszerű és tisztességes eljárást, hanem a bíróság pártatlanságát is cáfolja. Az indítványozó szerint a bíróság önkényes eljárása azért is különösen veszélyes, mivel a Pp. 340/A. § (2) bekezdése értelmében egymillió forint adóbírság alatt a Kúria felülvizsgálati eljárása nem kezdeményezhető. Az indítványozó kérte továbbá a bíróság ítélete végrehajtásának felfüggesztését, amellyel összefüggésben azt is kifogásolta, hogy a bíróság nem szándékozott a kérelméről dönten, ezért kérte, hogy az Alkotmánybíróság a Pp. 359/C. § (2) bekezdése alapján hívja fel a bíróságot a végrehajtás felfüggesztésére.
- [10] Az indítványozó indítvány-kiegészítésében az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének, a XIII. cikk (2) bekezdésének, XXVIII. cikk (7) bekezdésének, valamint a XXX. cikk (1) bekezdésének a megsértését is megjelölte. Ehhez kapcsolódóan előadta, hogy álláspontja szerint nem tekinthető tisztességesnek a törvénysértő közigazgatási határozat felülvizsgálata során lefolytatott, lényeges eljárási szabályokat sértő bírósági eljárás, amely az arányos közteherviselés, illetőleg a tulajdonjog sérelmét eredményező bírság tárgyában volt folyamatban. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozatára, amely szerint „az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme akkor merülhet fel, ha a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal nem vizsgálja meg, és ennek értékeléséről határozatában nem ad számot” (Indokolás [31]).
- [11] Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdésének sérelmét azzal indokolta, hogy az adóhatóság a veszteségre megállapított és előlegként adózott szolgálati járandóságából befizetett jövedelemadó előleg visszafizetését megtagadta, továbbá a tulajdona védelmében előterjesztett visszaigénylés miatt kártalanítás nélkül megfosztotta az adóbírság erejéig szolgálati járandóságától.

- [12] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének megsértését abban látta az indítványozó, hogy a Számviteli törvény megsértésével folyó hatósági eljárás nem lehet tisztességes.
- [13] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdésének sérelmét azzal indokolta, hogy az adóhatóság a gazdaságban való részvétel eredményétől függetlenül, a nyilvánvaló hiányra mint bevételre szabott ki közterhet vele szemben annak ellenére, hogy a teherbíró képessége hiányában bezárásra, az ügyvédi kamarai tagságról való lemondásra kényszerült.
- [14] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [15] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [16] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (7) bekezdés, XIII. cikk (2) bekezdés XXX. cikk (1) bekezdés].
- [17] Az Abtv. 27. §-ának a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panaszszal fordulhat a Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [18] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglaltakat.
- [19] Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat az indítványban megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja szerint a kérelem akkor tekinthető határozottnak, ha alkotmányjogi panasz esetén egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve az e) pont szerint egyértelműen indokolni kell, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, illetve bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.
- [20] Az indítványnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének a sérelmét állító része azért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja szerinti feltételnek, mert egyáltalán nem jelöli meg ezzel összefüggésben az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására” [34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]].
- [21] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdésének megsértésére hivatkozó része azért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának, mert az indítványozó által nem igazolt legitim okra visszavezethetően, a személyi jövedelemadó előleg visszafizetésének adóhatósági általi megtagadása nem hozható alkotmányjogi összefüggésbe a tulajdon kisajátításával.
- [22] Az indítvány azon része sem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti határozott kérelem követelményének, amely az Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdésének megsértését kifogásolja, mivel az ügyvédi iroda veszteséges működése nem ad felmentést a megszerzett jövedelem utáni adófizetési kötelezettség alól, annál is inkább, mivel az indítványozó adózási szempontból nem esik egy tekintet alá az általa vezetett ügyvédi irodával, e tekintetben az arányos közteherviselés sérelmét az indítványozó alkotmányjogilag értékelhető indokolással nem igazolta.
- [23] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése „[a] közigazgatási hatósági eljárás vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét” [3265/2014. (XI. 4.) AB határozat, Indokolás [23]]. Önmagában az az indítványozói hivatkozás, miszerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy a Számviteli törvény megsértésével zajló hatósági eljárás nem lehet tisztességes, azon okokból nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti határozott kérelem feltételének, hogy egyrészt a Számviteli törvény megsértése az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló hatósági eljárásban és az azt követő közigazgatási perben nem nyert bizonyítást. Másrészt amennyiben a Számviteli törvény megsértése bizonyított lenne az alapul fekvő ügyben, az önmagában nem eredményezné a tisztességes hatósági eljárás sérelmét, hiszen egy ágazati szabály megsértése egyidejűleg nem eredményez szükségszerűen alapjogi sérelmet.
- [24] Tekintettel arra, hogy az indítványozó e tekintetben a közigazgatási per alapjául szolgáló hatósági határozat alaptörvény-ellenességét egyebekben nem indokolta és az Abtv. 52. § (2) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz eljárásban indítványhoz kötöttség érvényesül, ezért az Alkotmánybíróság eljárása kizárólag az in-

dítványban megjelölt alkotmányossági kérelem keretei között folytatható le. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét érintően alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában az indítvány nem alkalmas érdemi elbírálásra {3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]}.

- [25] 4. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy az alkotmányjogi panasz vizsgálatának kereteit az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az indítványban megfogalmazott kérelem és alkotmányossági indokolás jelöli ki.
- [26] Következésképpen a jelen egyedi ügyben az alkotmányjogi panasz Abtv. 29. §-a szerinti vizsgálata az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárásból fakadó indokolási kötelezettségre és az eljáró bíróság pártatlanságával kapcsolatban felvetett kifogásra korlátozódott, mivel az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése, a XIII. cikk (2) bekezdése, a XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXX. cikk (1) bekezdése vonatkozásában az indítvány már az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem követelményének sem felelt meg.
- [27] Az Abtv. 29. §-a értelmében alapvető feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [28] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét a Számviteli törvény megsértésére alapított kereseti kérelmének elbírálatlanságára, nem kellő indokoltságára, valamint a bírósági tárgyaláson az indítványozói felszólalás alperes általi félbeszakítására és a tárgyalás hangfelvétel útján történő rögzítésének bírósági megtagadására alapította.
- [29] Az alkotmányjogi panaszban előadott kérdést a bíróságok indokolási kötelezettségét érintően az Alkotmánybíróság az indítványban is felhívott 7/2013. (III. 1.) AB határozatában alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés-ként értékelte (Indokolás [21]). Következésképpen az indítványban felvetett elvi jelentőségű alkotmányjogi kérdés tárgyában az Alkotmánybíróság már korábban állást foglalt {3130/2015. (VII. 9.) AB végzés, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapját képező ítélet vonatkozásában megállapította, hogy a bíróság ítéletében megindokolta, hogy az indítványozó ügyében – az általa vezetett ügyvédi irodától eltérő adóalanysága okán – az Szja. törvény az alkalmazandó anyagi jogszabály és a Számviteli törvény megsértése az ügyvédi iroda adóhatósági vizsgálata során nem került megállapításra.
- [30] Megjegyzendő, hogy a bíróság nemcsak az elektronikusan benyújtott kifizetői igazolás alapján – amely tekintetében az indítványozó a Számviteli törvény megsértésére hivatkozik – látta bizonyítottnak, hogy az indítványozó részére a munkabére és a bérleti díj is kifizetésre került, hanem az ügyvédi iroda pénzforgalmi bankszámlája, a 2013-ban benyújtott, nem önellenőrzött irodai bevallások és az adóelőleg levonásakor érvényesített családi kedvezmény maximális összege alapján is ugyanerre a következtetésre jutott. Következésképpen azon okból, hogy a bíróság az indítványozó érvelésétől eltérő álláspontra helyezkedett, eleve nem helytálló az indítványozó azon kifogása, hogy erre vonatkozó kereseti kérelmét a bíróság nem bírálta el, ítéletét nem indokolta.
- [31] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabály-sértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható” {3090/2017. (IV. 28.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [32] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére a bíróság pártatlanságával összefüggésben is hivatkozott, azonban az e körben felhozott állításait nem igazolta, holott az Abtv. 52. § (6) bekezdése értelmében az indítvány mellékleteként meg kell küldeni azon dokumentumokat is, amelyek az indítványban foglaltakat igazolják.
- [33] Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy a tárgyalás hangfelvétel útján történő rögzítésére vonatkozó indítványozói kérelem elutasítása, önmagában szintén nem veti fel a tisztességes bírósági eljárás sérelmét és nem alkalmas arra, hogy a bíróság pártatlanságát kétségbe vonja. Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint „a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [34] Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az eljáró bíróság az indítványozó jogértelmezésétől eltérően értelmezte az alkalmazott anyagi és eljárásjogi normákat, amely önmagában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.

- [35] Az indítványozó a támadott ítélet alaptörvény-ellenességét egyebekben nem indokolta, az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben, alkotmányos jelentőségű eljárási szabályok érvényesülését érintő, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni. Az alkotmányjogi panasz befogadásának visszautasítása okán a támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztéséről az Alkotmánybíróságnak nem kellett rendelkeznie.
- [36] 5. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt – részben a határozott kérelem követelményeinek való meg nem felelés, részben pedig az Abtv. 29. §-ában írt befogadási feltétel teljesülése hiányában – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2017. június 13.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1962/2016.

